

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4To/11/2021
Identifikačné číslo spisu:	9519100257
Dátum vydania rozhodnutia:	14.09.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Martina Zeleňáková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:9519100257.5

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky predsedom senátu JUDr. Martinou Zeleňákovou v trestnej veci proti obžalovanému Ing. O. V. MPH., pre zločin machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom 14. septembra 2023 v Bratislave, v konaní o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, z 5. októbra 2021, sp. zn. BB-3T/32/2019, o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 6. júna 2023, spisová značka 4To/11/2021 takto

rozhodol:

Podľa § 190 ods. 1 Trestného poriadku, v spojení s ustanovením § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku per analogiam z r u š u j e napadnuté uznesenie v celom rozsahu.

Odôvodnenie

Vo vyššie uvedenej trestnej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „Najvyšší súd“) uznesením zo 6. júna 2023, spisová značka 4To/11/2021, uložil obžalovanému Ing. O. V. MPH. (ďalej tiež „obžalovaný“) poriadkovú pokutu vo výške 200,- eur, vzhľadom na to, že sa napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavil na verejné zasadnutie nariadené na 6. júna 2023 s tým, že dôvody ospravedlnenia uvádzané obhajcom obžalovaného nepovažoval Najvyšší súd za dostatočne relevantné.

Proti tomuto uzneseniu, v zákonom stanovenej lehote, podal obžalovaný, prostredníctvom svojho obhajcu, sťažnosť dôvodiac, že svoju neúčasť na nariadenom termíne verejného zasadnutia ospravedlnil svojou práceneschopnosťou, ku ktorej doložil aj lekársku správu MUDr. R. S., v zmysle ktorej mu bol odporúčaný kľudový režim, ktorý mu, podľa jeho názoru, neumožňoval realizovať náročnejšie fyzické aktivity, medzi ktoré nepochybne patrí aj preprava z miesta trvalého pobytu do miesta sídla konajúceho súdu vo vzdialenosti 450 kilometrov a späť, v tejto súvislosti ešte namietol, že nemal k dispozícii lekársku správu ošetrojúceho lekára z 23. júna 2023, ktorú si Najvyšší súd vyžiadal dodatočne. Zároveň namietal, že Najvyšší súd síce písomnosťou z 5. júna 2023 oznámil jeho obhajcovi, že takéto ospravedlnenie neakceptuje z dôvodu nenaplnenia podmienok vyplývajúcich z ustanovenia § 120 ods. 2 Trestného poriadku, avšak jeho obvodná lekárka v čase doručenia predmetnej písomnosti už neordinovala a nasledujúci deň čerpala riadnu dovolenku, pričom zastupujúca lekárka odmietla obžalovanému vydať akékoľvek potvrdenie, čo obžalovaný zistil o 08.15 hodine 6. júna 2023, pritom

vzhľadom na vzniknutú situáciu a vzdialenosť sídla kancelárie obhajcu od sídla Najvyššieho súdu nebolo možné na vzniknutú situáciu operatívne reagovať. V podstate na základe vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby predseda senátu Najvyššieho súdu podľa § 190 ods. 1 Trestného poriadku podanej sťažnosti sám vyhovel a napadnuté uznesenie zrušil, v opačnom prípade, aby predložil podanú sťažnosť na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako sťažnostnému súdu, ktorému navrhol, aby podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku napadnuté uznesenie zrušil.

Podľa § 190 ods. 1 Trestného poriadku orgán, proti ktorého uzneseniu sťažnosť smeruje, môže jej sám vyhovieť, ak sa zmena pôvodného uznesenia nedotkne práv inej strany trestného konania.

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie, rozhodne vo veci sám.

Na základe uvedenej sťažnosti preskúmal Najvyšší súd zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého uznesenia, podanú sťažnosť z hľadísk uvedených v § 185 ods. 2 a nasledujúcich Trestného poriadku a zistil, že poriadková pokuta pre nesplnenie podmienok vychádzajúcich z ustanovenia § 120 ods. 2 Trestného poriadku bola uložená dôvodne. Na strane druhej nasledujúceho termínu verejného zasadnutia sa síce obžalovaný nezúčastnil, avšak požiadal, aby sa vykonalo v jeho neprítomnosti, teda podmienky pre jeho vykonanie boli splnené, preto podľa názoru Najvyššieho súdu už samotné uloženie poriadkovej pokuty splnilo svoj účel a preto nie je nevyhnutné trvať na jej samotnom výkone.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd sťažnosti obžalovaného vyhovel v celom rozsahu a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť v lehote troch pracovných dní odo dňa jeho oznámenia. O sťažnosti rozhoduje iný senát najvyššieho súdu.